

52*29.230 NOORD 004*32.300 OOST

De M.S. Baloeran

Langs de Nederlandse kust hebben we prachtige stekken waar je vanaf strand, pier of havenhoofd heerlijk op zeevis kunt vissen. Vanaf het strand eindigt een worp vaak enkele tientallen meters achter de branding. In de uitgestrekte vlakke die daar achter ligt bevinden zich op de Noordzeebodem talloze potentiële visstekken: de wrakken!

TEKST EN FOTOGRAFIE ROBERT WEIJMAN

De coördinaten in de titel leiden naar één van de meest

lende doeleinden gebruikt. Op 31 augustus 1943 werd de Baloeran door een mijn of een



bekende en misschien wel best bereikbare wrakken van onze Noordzee. Op ongeveer 1,3 mijl ten noorden van de pieren van IJmuiden ligt de kenmerkende zwartgele wrakboei van de Baloeran. Met de twee zwarte punten naar elkaar wijzend is een westelijke kardinale markering van de wrakstukken aangegeven. De boei ligt dus ten westen van de wrakstukken van de Baloeran. Dit van origine Nederlandse stoompassagierschip werd ten tijde van de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers in beslag genomen en onder de naam Strassburg ruim twee jaar voor verschil-

Engelse torpedo tot zinken gebracht. Het wrak ligt nu volgens deskundigen op ongeveer veertien meter diep in drie stukken op de bodem.

WEINIG DEINING

Op de laatste mooie zomerdag vaar ik mee met Wijnand van der Straten, bestuurslid van hengelsportvereniging Hilversum en Sportvisserij MidWest Nederland. Vanuit IJmuiden varen we een bijzonder kalme zee op. Met een licht oostenwindje hebben we nauwelijks deining

Een mooi kabeljauwtje van de Baloeran.

en binnen enkele minuten zijn we al bij het wrak. Het is doortij bij hoogwater en er staat dus nauwelijks stroming. Dat is volgens Wijnand niet goed voor de vangsten, maar geeft ons wel de tijd om via de GPS uitermate nauwkeurig te ankeren – wat ondanks alle technische hulpmiddelen nog altijd een precisiewerkje is.

We doen dit zo dat we precies tussen twee wrakstukken in komen te liggen. Wanneer het tij dan straks afgaat, worden we met de stroming zuidelijker geduwd en komen we precies voor een wrakstuk te liggen.

SIMPEL VISSEN

Na een uurtje staat de stroming er met drie knopen al flink in. We vissen vrij eenvoudig. Ieder heeft één hengel die is voorzien van een paternoster voor platvis en een ankerloodje



waarmee we uptide tegen de stroming in werpen. De andere hengel is voorzien van een paternoster voor kabeljauw en wordt met de stroom mee achter de boot gevist. Als aas gebruiken we pieren. “Daar kun je hier alles op vangen”, zegt Wijnand. “Schar, schol, tong, bot, gul, (hors-)makreel, wijting en zeebaars natuurlijk niet te vergeten. Met licht materiaal zijn de aanbeten vrijwel niet te missen.” De vangsten bestaan vandaag voornamelijk uit schar en gul. We vangen van alles door elkaar heen en er is volop actie aan boord.

Om ons heen liggen nog zo’n vijf bootjes. Een aantal daarvan vist driftend met kunstaas over het wrak. “Dan is de kans op een mooie zeebaars, gul of makreel iets groter. Op het anker gaat het allemaal wat relaxter”, verklaart Wijnand. Die vangt zelfs nog een mooie gul van 64 cm die je gerust een kabeljauwtje mag noemen. “Daar hoeft je dus niet mijlen ver voor de zee op te varen. Je kunt het net buiten de pieren en vlak onder de rook van IJmuiden op de Baloeran allemaal vangen.”



TOPDAG AAN DE VECHT



Statige landgoederen, theehuizen en sloepen; dat is het stereotype beeld wat in me opkomt als Robert voorstelt een dagje op de Vecht te gaan vissen. Zeker de laatste associatie blijkt niet geheel onterecht als we op een rustige zondagochtend langs de oevers van deze rivier door het Groene Hart struinen. Op zoek naar een mooie stek om brasem en voorn met de matchhengel te vangen.

TEKST RICHARD VAN DEN BOS FOTOGRAFIE ROBERT WEIJMAN

Als je zoals wij ter plaatse op ontdekkingsstocht gaat, ben je blij dat de lokale verenigingen hebben geregeld dat vrijwel de hele rivier in de landelijke viswaterlijst staat. Je zult maar net een droomplek gevonden hebben en dan moeten constateren dat je er niet mag vissen! De Vecht grotsiert niet bepaald in bevisbare oevers, maar bij Hinderdam vinden we een mooi stukje. Een inham aan de overkant met overhangende bomen op de kop. Met de wind schuin van achter ga ik daar een stevige matchpen tegenaan parkeren. In gedachten zie ik hem al wegzeilen.

HELDER

Het water is opvallend helder. Ook opvallend is dat het naar links stroomt, richting Utrecht. Normaal gesproken stroomt een rivier naar de

mondung toe, in dit geval het IJsselmeer. Wij Nederlanders hebben het met ons waterbouwkundige vernuft echter zó weten te regelen dat de waterstand in het IJsselmeer veel hoger is dan die in Utrecht, waar de Vecht begint. Alleen als het langdurig pijpenstelen regent, wil de Vecht zijn oorspronkelijke stroomrichting nog wel eens aannemen.

VECHT VOOR DE TOEKOMST

Waternet werkt in opdracht van Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht aan het schoonmaken van de Vecht. Tot 2015 scheidt Waternet van Muiden tot Utrecht in totaal 2,5 miljoen kuub vervuilde bagger van de bodem. Dat zijn zo’n 5.000 volle binnenvaartschepen. Ook een aantal zijwateren – waaronder de Weespertrekvaart, Gaasp en Smal Weesp – krijgt een schoonmaakbeurt. Door de grote schoonmaak verbetert de kwaliteit van het water. De diversiteit aan planten en dieren neemt toe en de vaargeul wordt dieper. Meer informatie over de schoonmaak vindt u op de website van waterschap Amstel, Gooi en Vecht: www.agv.nl.

De Vecht krijgt tot 2015 een grote schoonmaakbeurt.



Al moet je dat stromen ook weer niet al te serieus nemen: het zijn vooral de kronkels die verraden dat de Vecht geen kanaal is.

SNEL SUCCES

Om de veertig meter naar de overkant te overbruggen, monteert ik een tiengrams dobber. Er staat een meter of drie water, dus het kan nog net een vaste zijn. Eerst even wat balletjes voer erheen voordat we de rest in orde maken. Robert probeert het onderaan het talud naar

de vaargeul, op vijftien meter uit de kant. Hij vangt meteen wat kleine blankvoorns. “Waar lig jij?”, vraagt hij me als hij naar de overkant tuurt. “Onder water”, zeg ik als ik de lange matchhengel kromtrek op mijn eerste vis. Een mooie blankvoorn.

DIKKE SNOEK

Er volgen daarna nog wat bleien. De trek in het water maakt het moeilijk het aas op de plaats te houden – en dat is nu juist waar die dikke brasems wel van houden. Uiteindelijk vangen we er toch een paar. Als we denken dat Robert de zwaarste platte van de dag vast heeft, komt er ineens een dikke snoek boven met zijn voorn dwars in de bek. Dat gaat aan 12/00 natuurlijk niet goed, maar spectaculair is het wel! Keer op keer duiken onze pennen onder. We zitten vorstelijk te genieten en de dag gaat weer veel te snel voorbij. Dat moeten we beslissen een keer over doen!

Een fraaie platte uit de Vecht.

